

DET FEMTE BUD

Copyright
by
Martinus åndsvidenskabelige institut

1. KAPITEL

Alle overtrædelser af Bibelens ti bud er hver især en overtrædelse af Bibelens femte bud

For menneskene eksisterer der i virkeligheden kun et bud, nemlig Bibelens femte bud: „Du skal ikke dræbe“. Alle overtrædelser af de andre af Bibelens ti bud er hver især kun en variation af overtrædelsen af det femte. I samme grad som man kan overholde det femte bud, i samme grad bygger man sig en lykkelig skæbne op. I samme grad er man udviklet som „menneske“. I alle de situationer, hvor man dræber, er man endnu uudviklet og afslører menneskets nedstamning fra dyrene. Det ufærdige menneske er således ikke et menneske i renkultur, men det er heller ikke mere et dyr i renkultur. Selv det mest primitive men-

neske har visse felter i sin bevidsthed og væremåde, i hvilke det overholder det femte bud samtidigt med, at det i andre og mere omfattende felter dræber. For dyrene derimod er det en livsbetingelse at dræbe. Det kan ikke hævde eller forsvare sig på anden måde.

2. KAPITEL

Selv om man ikke dræber mennesker eller dyr, kan man godt være overtræder af det femte bud

Nu vil de fleste mennesker sikkert hævde, at de aldrig har dræbt noget menneske og derfor ikke kan være morder eller overtræder af det femte bud. Men dette, at man ikke har dræbt noget menneske, udgør ikke den fulde eller totale overholdelse af nævnte bud. Hvis man f. eks. dræber dyr, ligegyldigt af hvilken årsag, er man overtræder af det femte bud. I det femte bud hedder det kort og godt: „Du skal ikke dræbe”. Der forekommer ikke nogen som helst und-

tagelse. Der står ikke, at det kun er mennesker, man ikke må dræbe. Men selv om man hverken dræber mennesker eller dyr og ikke spiser animalsk føde, kan man alligevel godt være overtræder af det femte bud. Dette at dræbe er nemlig ikke blot det at dræbe menneskers og dyrs organismer. Alle brutale handlinger, vold og beskadigelse af andre væseners organismer befordres af nøjagtig den samme energi som den, ved hvis hjælp mord og drab udløses, nemlig vrede, had eller bitterhed. Denne energi udgør altså drabsenergi i renkultur. Alle handlinger udløst af denne energi tilsigter absolut kun beskadigelse eller ødelæggelse af andre væseners liv. En sådan beskadigelse eller ødelæggelse af andre væseners liv vil betyde en tilsvarende forringelse af disse væseners oplevelse af livet. Men en sådan forringelse af livsoplevelsen er det samme som, at den er blevet til et tilsvarende dødt område. Har man ødelagt et menneskes øjne, har man altså dræbt den del af dets oplevelse af livet, der var baseret på dets øjne. At ødelægge et andet væsens øjne eller andre dele af dets organisme og sanser er således også det samme

som at dræbe. Og selv om denne form for drab kun er partiel og ikke rammer hele organismen, så er den dog en overtrædelse af det femte bud i samme grad, som den har ødelagt dele af det andet væsens organisme og påført det et større eller mindre tab af livsoplevelse.

3. KAPITEL

Det er ikke blot den fysiske organisme, der kan dræbes helt eller partielt

Men det er ikke blot ved totale eller partielle drab på andre væseners fysiske organismer, at man overtræder det femte bud. Man kan også påføre et andet væsens mentalitet eller psyke partielle drab eller en invaliditet, ved hvilken det mister en større eller mindre del af sin førlighed, får nervesammenbrud, bliver et sjæleligt vrag. Sådanne partielle drab befordres blandt andet af pengeafpressere, ågerkarle, hensynsløse og ublu kreditorer, rygtesmede eller

bagtalere og mange andre primitive mennesker, der i de givne situationer endnu er totalt blottet for humanistisk talent over for de væsener, der er blevet deres ofre. Som man her vil kunne forstå, spænder overtrædelsen af det femte bud over et meget større område, end man i den daglige tilværelse ellers plejer at regne med. Og da næsten intet almindeligt menneske kan sige sig fri af denne overtrædelse, vil de fleste derfor i større eller mindre grad være sjæleligt i familie med morderen. Det menneske, der virkelig vil fremad og opad mod humanitetens og kulturens tinder, må tænke lidt over dette sit familieskab med livets sabotører.

4. KAPITEL

Menneskenes anvendelse af det
dræbende princip kan ikke
ophøre pludseligt

Nu vil man naturligvis her over for indvende, at en sådan total overholdelse af det femte bud er ganske umulig for menneske-

ne. Millioner af mennesker verden over lever af jagt og fiskeri. Andre millioner lever af opdrætning af dyr til slagting for på denne måde at skaffe føde til utalte millioner mennesker. Og endelig, når det er en overtrædelse af det femte bud at forsvare sig over for forbrydere, der vil røve og plyndre, bedrage, øve vold og undertrykkelse eller forfølge en til døde, vil der umuligt kunne opretholdes orden eller justits i samfundet uden denne overtrædelse. Alle forsvarsinstitutioner, såsom militær-, politi- og retsvæsen, fængsling og straf vil efter det her nævnte også være en overtrædelse af det femte bud. Tænk, hvilket kultursammenbrud og anarki der ville opstå, hvis disse institutioner i dag blev ophævede, fordi de strider imod det femte bud. Det er da en urokkelig kendsgerning, at disse institutioner umuligt kan undværes.

Det er selvfølgelig rigtigt, at jagt, fiskeri og slagting såvel som øvrighed, militær-, politi- og retsvæsen i dag er så fremtrædende kulturfaktorer, at de umuligt kan undværes og umuligt pludselig kan ændres ved politik, diktatur eller religiøs propaganda. Nævnte faktorer er ikke skabt

ved en pludselig gennemført viljesakt. De er et resultat af tusindårige traditioner og er organisk indbyggede i væsenerne som noget af deres i øjeblikket normale natur, sjæl og bevidsthed på samme måde, som hovedjægerne, buskmændene, hottentotternes og andre naturmenneskers traditioner er organisk indbygget bevidsthed og sjæl i disse væsener. Disse væseners psyke kan heller ikke ændres ved noget menneskeligt påfund, diktatur og straf. Men det betyder naturligvis ikke, at udviklingen står stille, og at menneskene er uforanderlige og i al ukendt fremtid skal blive ved med at stå på det udviklingstrin, de befinder sig på i dag. Intet i verden står stille. Alt forandres.

5. KAPITEL

Den guddommelige skabelsesproces, vi kalder „naturen”, fører alt frem til den allerhøjeste fuldkommenhed i sit slutfacit

Den mentale og enevældige proces, vi kender som „udvikling”, har hidtil igennem forskellige særlige epoker forvandlet både jordkloden og alt det liv, der forekommer på den. Intet er så at sige i dag, som det var for årtusinder siden. Og intet vil i fremtiden være, som det er i dag. Denne altomfattende forvandlingsproces fører i form af logisk skabelse alt liv frem fra ufuldkommenhed til fuldkommenhed, fra primitivitet til intellektualitet, fra brutalitet til humanitet, fra had til kærlighed. Denne forvandling eller skabelse holder naturen eller Gud i sin egen hånd. Menneskene kan absolut ikke ændre den, hverken ved revolutioner, krig, diktatur, tortur, politik eller religiøs sektdannelse. Den har blandt andet omdannet jorden fra at være et ildocean til at være en for myriader

af levende væseners udvikling eller fuldkommengørelse formålstjenlig verden. Den samme guddommelige skabelse har med urokkelig sikkerhed gennemført denne skabelse eller fuldkommengørelse af livsoplevelsesevnen. Fra kun at udgøre svage bevidsthedsløse impulser i mineralmaterie blev den af nævnte skabelse eller udvikling ført videre, blev til en svag antydning af begyndende bevidsthed igennem planteorganismerne. Og herfra førte udviklingen livsoplevelsesevnen videre imod en langt større kapacitet. Planteorganismerne blev forvandlet fra vegetabiliske til animalske organismer, og væsenerne blev til „dyr”. Med disse organismer blev væsenerne velsignede med en meget udvidet dagsbevidsthed og bevægelsesfrihed. Men fuldkommengørelsesprocessen fortsatte.

6. KAPITEL

Den humanistiske evnes udvikling kan ikke tilegnes alene ved den blotte undervisning

I dyret begyndte udviklingen af nye evner, der efterhånden hævede det op i et langt højere mentalt plan. Det begyndte at blive til et helt nyt væsen. Dyret blev til det nuværende jordiske menneske. Men fuldkommengørelsen er ikke dermed standset. Nye evner er stadig under udvikling. Foruden intelligensevnen, som er langt fremme i udvikling hos mange mennesker og har af født den moderne materialistiske videnskab, er en ny evne begyndt at komme ind i en rivende udvikling. Denne nye evne befordrer menneskets humanistiske begavelse og indstilling. Det er den, der bevirker, at man ikke kan blive ved med at nænne at gøre ondt imod andre væsener. Denne evne udvikles kun igennem lidelserne. Den kan ikke udvikles ved undervisning således som intelligensevnen. Men enhver lidelse, som et væsen, enten bevidst eller ubevidst, påfører et andet levende væsen, vil betinge, at

det selv stadig må være bundet til lidelsesplanet. I de felter, hvor et menneske ikke kan nænne at påføre andre væsener lidelse, der er det selv beskyttet. I disse felter behøver det hverken skydevåben eller andre dødbringende eller lemlæstende forsvarsforanstaltninger. Der kan det ikke komme ud for lidelse. Men i de situationer, hvor det endnu kan nænne at gøre andre væsener fortræd, ligegyldigt under hvilke forudsætninger, ligegyldigt om det er under forsvar eller angreb, der er det uden beskyttelse. At det i den givne situation kan redde sit eget liv ved at dræbe eller lemlæste modstanderen, er ganske vist en slags beskyttelse, men den betinger eller afføder ufejlbarligt i ens skæbne, at man før eller senere må betale dette drab eller de lidelser, man således påførte sin næste, tilbage med sit eget liv eller med tilsvarende lidelser i sin egen organisme.

7. KAPITEL

Så længe man forsvarer sig ved krig, brutalitet og vold, kan man ikke komme ud af lidelsernes eller krigens domæne eller bølgeområde

Enhver sådan på drab og lemlæstelse opretholdt beskyttelse imod andre væseners onde anslag er således i realiteten ingen beskyttelse. Den vil betinge, at væsenet stadig må være bundet til det dræbende princips område. Det må stadig være bundet til lidelsesplanet. Det må stadig nære frygt for at blive overvundet og pint eller dræbt af modstanderen. Det må stadig føle sig nødsaget til at måtte „forsvare” sig eller beskytte sig ved brutal magt og dødbringende våben og lemlæstelsesmetoder. Had kan ikke ophøre ved had. Fjendskab kan ikke ophøre ved fjendskab, krig kan ikke ophøre ved krig, brutalitet kan ikke ophøre ved brutalitet, uvidenhed kan ikke fjernes med uvidenhed. Så længe et væsen i sin bevidsthed eller sjæl bliver ved med at være på bølgelængde med disse foreteelser, alt-

så regner med disse som eneste beskyttelsesmidler, hører det hjemme i dette bølgeområde, der jo er det samme som lidelsesplanet eller de ulykkelige skæbners domæne. Den eneste absolutte vej ud af dette område, der i virkeligheden er Bibelens ragnarok eller helvede, er en bølgelængdeforandring i sjæl eller psyke. Men det er netop denne bølgelængdeforandring, lidelserne i sig selv skaber i ethvert menneskes sjæl og psyke i kraft af, at de efterhånden udvikler de sympatiske anlæg, humanitetsevnen eller næstekærligheden, altså evnen til ikke mere at kunne nænne at gøre ondt imod noget levende væsen ganske uafhængigt at, hvilket onde dette så end eventuelt måtte have udsat en selv for. Da er man ikke mere hjemmehørende i det dræbende princip bølgeområde. Da er ens bevidsthed og sjæl og dermed ens væremåde hjemmehørende i et helt nyt og modsat bølgeområde, der gør en totalt sjæleligt immun over for alle det dræbende princip ondt anslag. Dette bølgeområde fylder nemlig en med den totale kærlighed, der opløser alt had, det beforder det totale venskab, der opløser alt fjendskab, det beforder den

totale fred, der hindrer enhver form for krig, det beforder den humanitet, der fjerner al brutalitet, det beforder den viden, der fjerner al uvidenhed. Og man er her blevet til opfyldelsen af Guds store mål med det levende væsen, man er blevet til: „Mennesket i Guds billede”.

8. KAPITEL

Kristi væremåde, mennesket i Guds billede efter hans lignelse

Man forstår således her til fulde Jesu væremåde, og hvorfor han udtalte de store og evige ord: „Stik dit sværd i skeden, thi hver den, der ombringer ved sværd, skal selv omkomme ved sværd”. „Men jeg siger eder, at I må ikke sætte eder imod det onde; men dersom nogen giver dig et slag på din højre kind, da vend ham også den anden til”! Ligeledes forstår man også her, hvorledes der var videnskabelig sandhed bag hans ord på korset, der hvor han undskylder sine bødler med de ord: „ ... thi de

vide ikke, hvad de gøre". Han vidste altså, at de var uudviklede, de var endnu ufærdige væsener. De havde hverken intellektuel eller humanistisk begavelse til at se situationen i den guddommelige klarhed, ud fra hvilken det færdige „menneske i Guds billede" iagttog begivenheden. Men for hele verden blev det her på korset åbenbaret, hvorledes det færdige menneske overholder det femte bud. Selv i de værste situationer og over for de mennesker, der i had og vrede havde spigret hans fysiske legeme til et kors, bevarer han sit kærlige sindelag, velsignede alle dem, der med deres dødbringende tortur forbandede ham. Og hermed udløstes den væremåde, den intellektualitet og humanitet, der kombineret i overholdelsen af det femte bud gjorde ham til „vejen, sandheden og livet" eller til det fuldkomne menneske i Guds billede. Og det var i kraft af denne hans totale overholdelse af det femte bud, at han blev kulturfundamentet for en ny verdensepoke, hvis første svage fødselsveer blev identisk med den kirkelige kristendom, men hvis totale gennembrud i form af kulminerende, kombineret intellektualitet og humanitet, der igen

er det samme som Jesu mentalitet, i praktisk væremåde vil fuldkommengøre mennesket i dets sidste epoke i den lange udviklingsrejse fra mørket til lyset.

9. KAPITEL

Uden overholdelsen af det femte bud ingen som helst vej ud af mørket

Uden overholdelsen af det femte bud er der således ingen vej frem, ingen kærlighed fra næsten, ingen fred i sindet, ingen salighed eller tryghed i livet. Man vil stadig komme til at leve i rædslernes og de ulykkelige skæbners domæne og den her kulminerende overtro, at menneskets højeste beskyttelse er krig, drab, henrettelse, tortur og straf. Man forstår således ikke, at den eneste virkelige og absolutte beskyttelse i livet er vejen til Gud, men vejen til Gud er overholdelsen af det femte bud. Det må dog her siges, at overholdelsen af det femte bud er en manifestationsform, man naturligvis ikke

kan praktisere, blot fordi man kender dets påbud. Det er en manifestationsform, der efterhånden opstår i væsenet alt efter de virkninger af dets overtrædelse af det femte bud, det har gennemlevet. Disse virkninger er altså det samme som lidelserne eller de ulykkelige skæbner. Disse lidelser eller skæbner afføder efterhånden i væsenet den humane evne eller næstekærlighed. I samme grad, som denne evne opstår, bevirker den, at væsenet ikke kan nænne at gøre det „onde”. Der, hvor denne humane evne endnu ikke er tilstrækkelig udviklet, der gør væsenet i en tilsvarende grad det „onde”, selv om det i virkeligheden ikke ønsker at gøre det. Mennesker på dette stadium oplever derfor ligesom Paulus, at det „gode”, de vil, det gør de ikke, men det „onde”, de ikke vil, det gør de. Men det er ganske naturligt på det stadium, hvor disse mennesker står. Ingen som helst kan være mester i begyndelsen af en manifestationsform, de skal opøve. Det er først, når den træning eller fuldkommengørelse er nået, der skal til for at gøre væsenet til mester i den. Desuden er den jordiske menneskehed indhyllet i et sådant område af mørke skæb-

ner, at der opstår situationer, i hvilke det er lige meget, hvad man så end gør, så er det et „onde”. Man må da her finde ud af, hvad der er „det mindste onde” og så handle derefter. Det vil da være det kærligste. Med denne indstilling i sind og væremåde vil evnen til at overholde det femte bud vokse stærkt og gøre Gud og paradiset til en fundamental kendsgerning i ens indre.

DET FEMTE BUD

1. kap. Alle overtrædelser af Bibelens ti bud er hver især en overtrædelse af Bibelens femte bud ... 47
2. " Selv om man ikke dræber mennesker eller dyr, kan man godt være overtræder af det femte bud 48
3. " Det er ikke blot den fysiske organisme, der kan dræbes helt eller partielt 50
4. " Menneskenes anvendelse af det dræbende princip kan ikke opføre pludseligt 51
5. " Den guddommelige skabelsesproces, vi kalder „naturen“, fører alt frem til den allerhøjeste fuldkommenhed i sit slutfacit 54
6. " Den humanistiske evnes udvikling kan ikke tilegnes alene ved den blotte undervisning 56

7. kap.	Så længe man forsvarer sig ved krig, brutalitet og vold, kan man ikke komme ud af lidelsesnes eller krigens domæne eller bølgeområde	58
8. "	Kristi væremåde, mennesket i Guds billede efter hans lignelse	60
9. "	Uden overholdelsen af det femte bud ingen som helst vej ud af mørket	62